

Broberg: Jeg vil blot tillade mig at fremsætte et Par berigtigende Ord. Den høitærede Indenrigsminister maa have misforstaaet mig, naar jeg talte om Brugen af Telefonter, thi det er jo ganske vist, at det gaar meget hurtigt, naar man bruger Telefonter paa den Maade, at der staar En paa den ene Side og en Anden paa den anden Side af Telefonen, som føre Konversation, og det kan være ganske overordentlig nyttigt og heldbringende. Man kan f. Ex. have sin Bolig et Sted og sit Kontor et andet Sted og sit Kaffehus et tredje Sted, og naar man har en Telefonindretning paa alle disse Steder, kan man føre en Samtale mellem dem og give Ordre, som kan være ganske overordentlig nyttigt. Men det, jeg sigtede til, det er det, at naar Telefonen skal træde i Konkurrence med Telegraferne — thi til den Slags Konversation, jeg nævnte, kan man ikke bruge Telegraferne — saa vil Forholdet stille sig saaledes, at man maatte sende hen til Telefonen de Telegrammer, der skulde befordres af Telefonen, og fra Modtagelsesstationen maatte disse igjen sendes til Bedkommende; thi at Bedkommende, der vil tale, og som bor et Sted, og vil tale med en Mand, der bor et andet Sted, skal gaa ud i Byen for at lede denne Station op og sige: „Sæt mig i Forbindelse med den Mand“, det vilde for det Første tage Tid, og det er for det Andet ikke saat, at den Mand, han vilde tale med, har Telefonindretning. Saa skulde der altsaa fra Modtagelsesstationen sendes Bud til Manden om at være saa god at komme hen paa Stationen. Det tror jeg Altsammen vilde være saa upraktisk, at man fra den Side ikke kan vente nogenjomhelst Fare for Konkurrence. Med Hensyn til, hvorvidt Telefonter kunne benyttes ogsaa til, at give Tegn, derom skal jeg ikke høre mig; hvad jeg har sagt, har jeg fra en Mand, der er meget nøie kjendt med disse Forhold. Det er allerede længere Tid siden, jeg erhødigede mig derom, da jeg havde Interesse derfor, og jeg fik de Dplysninger af ham, som jeg her har givet. Det er Alt, hvad jeg skal sige.

Indenrigsministeren (Skeel): Det nytter ikke at optage Diskussion om, hvis Mand der er den paalideligste, og hvis der er den indsigtsfuldeste paa dette Omraade. Jeg har naturligvis søgt mine Dplysninger hos den Mand, der staar mig nærmest, og som jeg maa forudsætte har stor Indsigt i disse Forhold; jeg har henvendt mig til Telegrafdirektøren. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Benyttelsen af Telefonen har jeg altid troet, at den væsentligste Fordel var den,

at to Personer kunde sættes i umiddelbar Forbindelse og føre en Samtale. Det er ikke ukjendt, det eksisterer her i Staden paa mange forskjellige Steder. Der er jo et stort Apparat, hvorved private Folk have Telefonledninger og igjennem dette Apparat kunne sættes i Forbindelse med Enhver, som har en lignende Indretning for sit Bedkommende. Et æret Medlem for Kjøbenhavn talte forleden Dag om det Kjøstbare ved Telefonering. Ja, paa den Maade bliver Telefoneringen lidt kostbar; men det er ikke den eneste Maade. Man kan ogsaa telegraferer paa den Maade, at man bruger Telefonen som Telegraf. Det er ikke ukjendt; det er en Maade, som vil faae større og større Betydning; men det skulde dog være en af de væsentligste Fordele ved Telefonen, at to Personer kunne sættes i umiddelbar Forbindelse og føre Samtale paa lange Afstande og paa meget hurtigt Maade. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingene.

Formanden: Det er overført ved Affattelsen af Vædringsforslaget under Nr. 1, at man har udeladt Overskriften; den skal naturligvis blive staaende, det kan ikke være Andet.

Man gif derpaa til Afstemning, hvorved 1) Vædringsforslag under Nr. 1 af Udvalget:

1) Kapitel 1 affattes saaledes:

§ 1.

Statstelegrafvæsenet har Eneret paa dansk Land- og Søterritorium til Anlæg og Benyttelse af Telegrafer og Telefonter.

Dog kan Indenrigsministeriet for et begrændset Maaal samt iøvriat paa saadanne Vilkaar, som i hvert enkelt Tilfælde findes passende, give Private Koncession til at drive saadanne Anlæg.

§ 2.

Fra Statstelegrafvæsenets Eneret efter § 1 undtages:

- De private Telegraf- og Telefonanlæg, som ere i Virksomhed paa den Tid, nærværende Lov træder i Kraft.
- Telegraf- og Telefonanlæg, som ikke række udenfor en By og det omliggende Amts Grændser og ikke staa i Forbindelse med lignende Anlæg udenfor Amtet.
- Telegraf- og Telefonanlæg, som alene benyttes til Ciarens eller Ciernes eget Brug, uden at derfor erlægges Bederslag under nogenjomhelst Form.